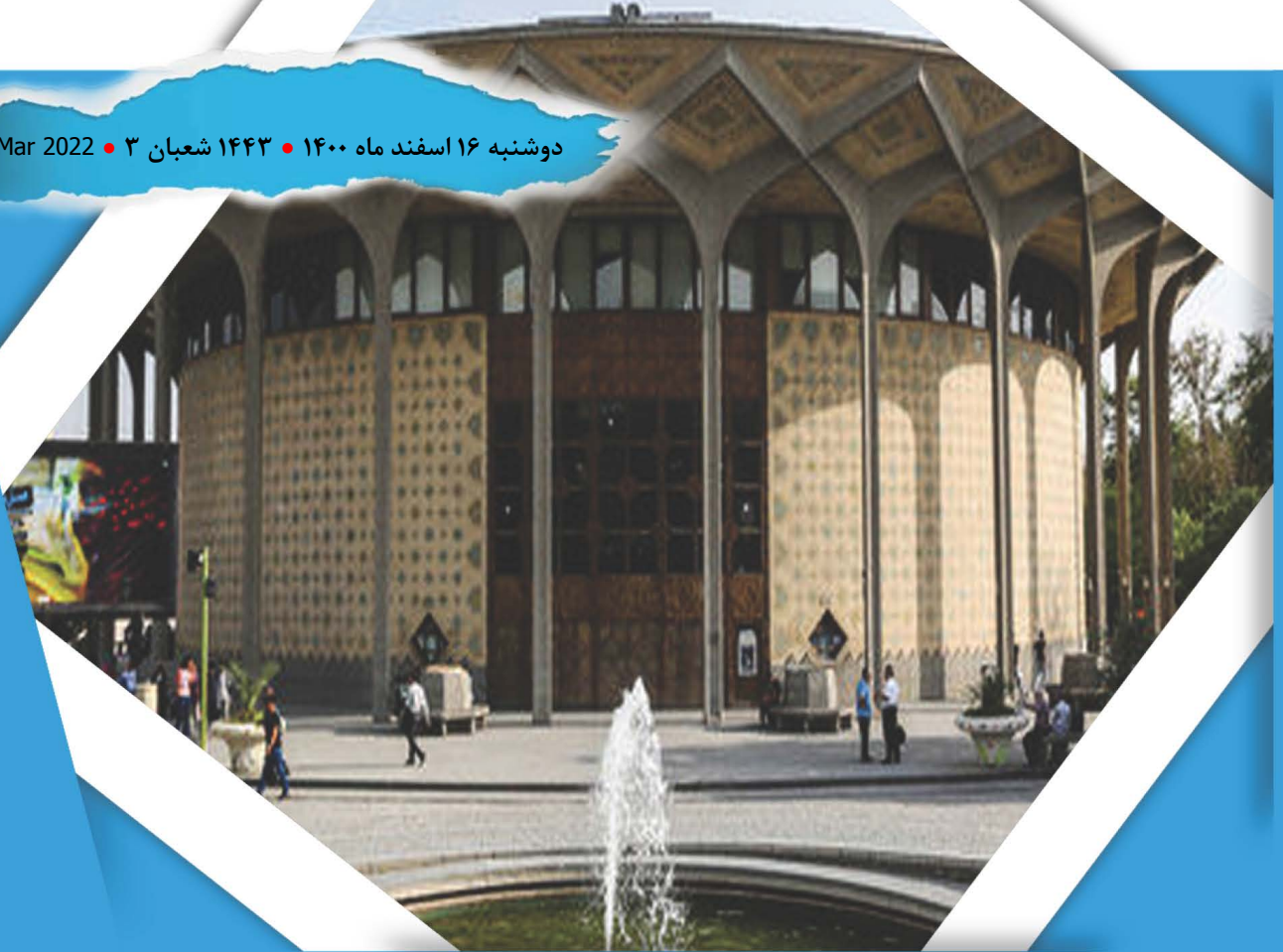

دوشنبه ۱۶ اسفند ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ شعبان ۳ • 7 Mar 2022

نگاهی به رسانه‌ها

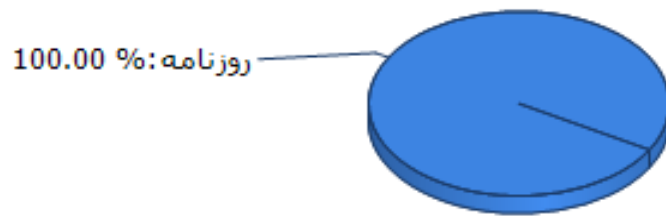
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۱۷

روزنامه

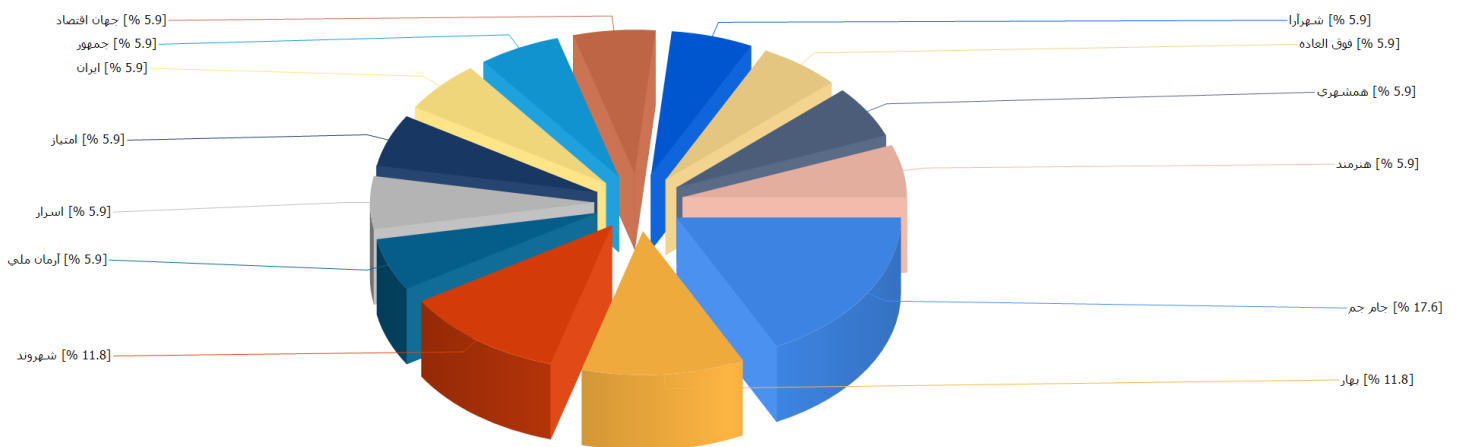
۱۷

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۷/۶	۳	جام جم	۱
۱۱/۸	۲	بهار	۲
۱۱/۸	۲	شهروند	۳
۵/۹	۱	آرمان ملی	۴
۵/۹	۱	اسرار	۵
۵/۹	۱	امتیاز	۶
۵/۹	۱	ایران	۷
۵/۹	۱	جمهور	۸
۵/۹	۱	جهان اقتصاد	۹
۵/۹	۱	شهرآرا	۱۰
۵/۹	۱	فوق العاده	۱۱
۵/۹	۱	همشهری	۱۲
۵/۹	۱	هنرمند	۱۳
۱۰۰	۱۷	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	حریم تئاتر شهر به معنای دیوارکشی نیست	آرمان ملی
۸	در تئاتر شهر چه خبر است؟	اسرار
۹	انتشار فراخوان هشتمین دوره پروژه «چهار فصل تئاتر ایران»	امتیاز
۱۰	مخاطب شناسی تئاتر / پرهیز از سردرگمی	ایران
۱۱	تاریخچه تئاتر در ایران	بهار
۱۲	در تئاتر شهر چه خبر است؟	بهار
۱۳	دوست دارم فقط لبخند مردم را ببینم ۱	جام جم
۱۴	دوست دارم فقط لبخند مردم را ببینم ۲	جام جم
۱۵	سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله برگزار می شود	جام جم
۱۶	شروع «اتفاق» در تماشاخانه مشایخی	جمهور
۱۷	سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله برگزار می شود	جهان اقتصاد
۱۸	برگزاری تئاتر خیابانی در هفته درخت کاری	شهرآرا
۱۹	خارج از کشور افسرده بودم	شهروند
۲۰	ممنوعیت کرئوگرافی در تئاتر؛ شایعه یا واقعیت؟!	شهروند
۲۱	آرزویم این بود که در ایران روی صحنه بروم	فوق العاده
۲۲	چراغ روشن تئاتر در فروردین	همشهری
۲۳	انتشار فراخوان هشتمین دوره پروژه ه چهارفصل تئاتر ایران	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

قادر آشنا:

حریم تئاتر شهر به معنای دیوار کشی نیست

وی در همین راستا ادامه داد: موضوع حریم تئاتر شهر برای مرکز هنرهای نمایشی موضوع بسیار مهمی بوده و از همان ابتدا مورد بحث واقع شده است، طی هفته‌های گذشته نیز این موضوع با جدیت بیشتری پیگیری شده و امیدواریم که به زودی شاهد ایجاد این حریم باشیم. مدیرکل مرکز هنرهای نمایشی پیرامون آخرین وضعیت تخصیص ظرفیت سالن‌های تئاتر برای مخاطبان تاکید کرد: بر اساس مصوبه ستاد ملی کرونا در حال حاضر تماشاخانه‌های تئاتر با ظرفیت پنجاه درصدی میزبان مخاطبان هستند، هر نوع تغییری در میزان ظرفیت مخاطبان تالارهای نمایشی

مدیرکل مرکز هنرهای نمایشی گفت: حریم تئاتر شهر به معنای دیوار کشی نیست، قرار نیست بنای تئاتر شهر و محوطه آن از دید مخاطبان دور بماند، بلکه همچون موزه هنرهای معاصر و تالار وحدت، تئاتر شهر نیز دارای حریمی هنری خواهد شد که هنرمندان و مخاطبان تئاتر بتوانند به راحتی در آنجا رفت و آمد کنند و دیگر خبری از افراد غیر در این محیط نباشد. قادر آشنا افزود: در حال حاضر مرکز هنرهای نمایشی، شورای شهر تهران و همچنین شهرداری جلسات متعددی را برای ایجاد حریم تئاتر شهر برگزار کرده‌اند و به زودی ما شاهد نتیجه این مذاکرات خواهیم بود.

صرفاً با صلاح دید نهاد های مرتبط صورت خواهد گرفت. مدیرکل مرکز هنرهای نمایشی درباره فروش صددردصدی بلیت در برخی تماشاخانه‌ها خاطر نشان کرد: طبیعتاً فروش ۱۰۰ درصدی بلیت تئاتر در حال حاضر یک تخلف است، اما نهاد پیگیری و مقابله با این تخلف مرکز هنرهای نمایشی نیست. به هر صورت در حال حاضر تماشاخانه‌ها حق ندارند تا به صورت صددردصدی میزبان مخاطبان باشند.

در تئاتر شهر چه خبر است؟

است که نمایش «بی‌خوابی» در فروردین ماه سال ۱۴۰۱ نیز به اجرای خود در تالار سایه مجموعه ادامه خواهد داد. برنامه جدید تالارهای نمایشی مجموعه تئاتر شهر به همراه تاریخ آغاز به کار فعالیت‌های تئاتر شهر در سال جدید طی روزهای آینده اعلام خواهد شد.

اردشیر در تالار اصلی، «احتمالات» به کارگردانی علی شمس در تالار چهارسو، «تَرْقُب» به کارگردانی مسعود شامی و میلاد خرم در تالار قشقایی و «بی‌خوابی» به کارگردانی سعید هاشمی پور در تالار سایه روز دوشنبه بیست و سوم اسفند ماه به اجراهای خود پایان می‌دهند. این در حالی

به‌صحنه‌رفته در تالارهای تئاتر شهر در اسفند ماه ۱۴۰۰ در حالی اعلام شد که یک اثر نمایشی در فروردین ماه سال ۱۴۰۱ نیز به اجرای خود در تالار سایه این مجموعه ادامه می‌دهد. براساس هماهنگی‌های انجام گرفته، نمایش‌های «خانه سیاه است» به کارگردانی محسن

تاریخ پایان اجرای نمایش‌های به‌صحنه‌رفته تئاتر شهر در حالی اعلام شد که یک اثر نمایشی در فروردین ماه سال ۱۴۰۱ نیز به اجرای خود در این مجموعه ادامه می‌دهد. به گزارش اسرار به نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، تاریخ اتمام اجرای نمایش‌های

انتشار فراخوان هشتمین دوره پروژه «چهار فصل تئاتر ایران»
فراخوان هشتمین دوره پروژه نمایشنامه نویسی «چهار فصل تئاتر ایران» منتشر شد.

ایوب آقاخانی طراح و مدیر پروژه ملی «چهار فصل تئاتر ایران» و مسئول دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری در آستانه برگزاری هفتمین کارگاه‌های فصلی این پروژه آموزشی، فراخوان هشتمین دوره آن را منتشر کرد.
در این فراخوان آمده است:

«انسان معاصر در حال اکتساب غنی‌ترین تجربیات زیستی و فلسفی است. آنچه او در حال تجربه کردن است و در دورانی فشرده، گذار از آن را به‌عنوان مرحله‌ای کوتاه از زندگی‌اش پذیرفته، مجموعه‌ای است عریض و طویل که بشر در طول حیات تاریخی‌اش گاه قرن‌ها برای کسبش تقلا کرده است.

این دوران پیچیده فلسفی، سیاسی، اقتصادی، زیست‌محیطی، و غریب بی‌شک از انسان آفریننده‌ای می‌سازد بسیار غیرقابل پیش‌بینی و زندگی‌اش را پدیده‌ای می‌کند بی‌بدیل، شایسته میلیون‌ها برگ داستان لایه‌مند و مانا. «پروژه ملی چهار فصل تئاتر ایران» در راستای تداوم گام‌های خود که اینک به بیستمین گام رسیده و به‌عنوان فصل هشتم از دور نوین آن، از کلیه علاقه‌مندان مجرب یا کم‌تجربه امر بسیار مهم نمایشنامه‌نویسی در خارج از پایتخت دعوت می‌کند تا ایده‌های اولیه این دوره را مرتبط با عنوان «مناسبات انسانی در جهان پس از کرونا» چون همیشه به دبیرخانه دائمی این پروژه، دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری به نشانی sahnemagazine@yahoo.com تا پایان نوروز ۱۴۰۱ ارسال دارند. ایده‌های اولیه در حداقل پنج سطر و حداکثر دو صفحه A۴ هجده سطری توسط اعضای هیات علمی فصل هشتم که متعاقباً معرفی خواهند شد، بررسی و برگزیدگان وارد گام نگارش اولیه و کامل نمایشنامه خود می‌شوند. برگزیدگان این مرحله در بهار ۱۴۰۱ در کارگاه‌های فصلی پروژه چهار فصل تئاتر ایران شرکت کرده و پیش از پایان بهار، نسخ نهایی نمایشنامه‌هایشان را برای بررسی نهایی و برگزیده شدن جهت انتشار ارائه خواهند داد. گفتنی و البته بدیهی است که وجه خیال‌پردازانه آثار این فصل یا ورود نسبی به جهان فانتزی ممکن است پررنگ‌تر از مضامین و ایده‌های فصل‌های پیشین رخ بنماید و یا شاید بهتر آن است ذکر شود که در طراحی اولیه ایده‌های این فصل می‌توان از ویژگی‌های ژانرهای متنوع‌تری بهره برد. به امید پویایی ذهن علاقه‌مندان به نمایشنامه‌نویسی کشورمان.»

مخاطب شناسی تئاتر پرهیز از سردرگمی

نمایش هایی که با بازیگران شناخته شده و گاهی نیز چهره های سینمایی اجرا می شوند و از آب و رنگ و جاذبه های نیز برخوردارند. البته در نوبت اول عموماً اجراهای تجربی تر و دانشگامی اجرا می شود و همین تلفیق ناهمگن است که گاهی این سوء تفاهم را برجسته می کند و همین خود دلیلی می شود برای ایجاد برهم ریختگی و گاهی نیز دعوا و جنجال... بنابراین هم گروه های نمایشی و هم تالارهای اجرایی باید خیلی دقیق برنامه و تبلیغات صحیحی را پیش روی داشته باشند که مخاطب مورد علاقه شان را جذب کنند و از سر تصادف و گاهی گمراهی و گول زدن نخواهند مخاطب را جذب کنند چون به هر تقدیر مخاطب هر چه با پسند و پذیرش همراه تر شود ارزش و اعتبار هنری و کیفیت کار نیز بهتر تلقی خواهد شد. این همان گستره مخاطب شناسی تئاتر است که بخشی از هنر دراماتورژی را در قرن های مدرن بر ما متجلی می سازد. مخاطب تئاتر نیز همانند هنر نمایش انواع دارد و مخاطب تئاتر به فردی می گویند که هنر تئاتر را از سر ذوق و علاقه گزینش می کند. برای دیدن اما این ذوق و سلیقه نیز انواع دارد؛ برخی از کمدی ها و برخی دیگر از تراژدی ها و برخی نیز از آثار تاریخی و در نهایت برخی نیز ملودرام های خانوادگی و اجتماعی را ترجیح می دهند و حالا در این بین نیز برخی وجود دارند که از انواع این گونه ها خوششان می آید و در عصر مدرن حالا تئاترهای تجربی و آوانگارد نیز هستند که چندان هماهنگی و شباهتی با انواع کلاسیک و شناخته شده ندارند و این همان دلیلی است که سوء تفاهمات مواجهه با تئاتر را دوچندان کرده است. حالا شناخت دوسویه مدل تئاتری و میزان و نوع علاقه مخاطب که باید در گروه ها تعریف شود و البته سالن ها هم باید بر پایه همین معیارها معرفی و شناسانده شوند که دقیقاً بدانیم در هر سالن چه مدل و گونه ای پیوسته دارد اجرا می شود و این خود یک شناخت همگانی می شود که به اصطلاح مخاطب هم چشم بسته نمایش دلخواهش را گزینش کند و در اغلب موارد با رضایت خاطر تالار را پس از پایان نمایش ترک کند.

مخاطب شناسی تئاتر یک اتفاق مهم است که می تواند هر نمایش یا تالار تئاتری را در مواجهه بهتری با مخاطبان قرار دهد. چنانکه گاهی مخاطبان سردرگم اند که چه تئاتری را گزینش کنند برای دیدن و گاهی نیز دقیقاً خیلی نامعلوم یک کار را گزینش می کنند و در همان ثانیه های نخست متوجه می شوند که توی ذوق شان خورده چون آن کار منطبق با سلیقه شان نیست.

همین چند روز پیش بود که تماشاگری در تالار ایران شهر با دیدن کاری در همان دقایق نخست با داد و قال سالن را ترک کرد که چرا من هزینه کرده ام به شعورم توهین شده و این چیزی که به خوردم داده اید اسمش تئاتر نیست. در حالی که آن نمایش کاملاً تجربی و آوانگارد بود که فقط برای مخاطب خاص قابل پذیرش است و نمی تواند هر از راه رسیده ای را نگه دارد چه برسد که بخواد او را سیراب کند.

در این میان یک سوء تفاهم باعث سردرگمی و گزینش اشتباه یک تماشاگر شده که سر از تالار آورده که در آن نمایش دلخواهش را ندیده و همین نکته او را عصبانی کرده که آنجا را ترک کند و حتی صدایش را بلند کرده چرا مرا در جریان کار نگذاشته اید؟! اگر تالار برای گزینش کارهایش بنابر تعریف و معیارهای مشخص اقدام کند و در تبلیغات نیز به گونه و سبک و شیوه اجرایی هم تاکید شود آنگاه مخاطب نه سردرگم می ماند و اگر هم از سر کنجکاوی بخواد متوجه کاری شود، باز هم بنابر خواست شخصی می آید و در صورتی که آن نمایش باب میل نباشد، دیگر جای ناراحتی و عصبانیت هم باقی نمی ماند و حتماً تالار را تا پایان ترک نمی کند و اگر هم ترک کند دیگر داد و قالی در میان نیست. تماشاخانه ایران شهر عموماً با نمایش های پر فروش شناخته می شود.

پنجره ای
روبه دیوار

رضا آشفته
منتقد

تاریخچه تئاتر در ایران

قمری و گرایش بیشتر ایرانیان به مدرنیته، تحولاتی نیز در این زمینه رخ داد. در این دوره تئاترهای متعددی به وجود آمد؛ از جمله تئاتر فرهنگ در عمارت مسعودیه. این عمارت به نام مسعود میرزا ظل السلطان بود و بعدها به وزارت فرهنگ مشهور شد. اما در اصفهان تئاتر به واسطه ارمنه ساکن جلفا شناخته شد. در سال ۱۸۸۸ تیگران آپکاریان علاقه‌مندان به این هنر را گرد هم آورد و برای تأسیس باشگاه تئاتر در جلفا اقدام کرد. در بهار سال ۱۸۸۸ میلادی نخستین نمایش این گروه به روی صحنه رفت. این گروه اقلیت در دوره پهلوی نیز در این زمینه بسیار فعال بودند و نقش مهمی را در رشد هنر تئاتر در اصفهان ایفا کردند. سند فوق بلیت نمایشی به نام «از دواج حقیقی یا شاهکار تمدن» که در سال ۱۳۱۲ در اصفهان به روی صحنه رفته است. منبع: اسناد خاندان هژبرپور، حل نگهداری؛ مرکز اسناد و کتابخانه ملی منطقه مرکزی کشور (اصفهان)؛ نسیم‌بسعید، کارشناس فهرست‌نگاری

تئاتر ایرانی که در دوره قاجار به روی صحنه رفت، «حکومت زمان خان» نوشته میرزا آقاسی تبریزی نام داشت. با پیروزی انقلاب مشروطه در سال ۱۲۲۴ هجری

فرنگ است که معروف‌ترین این دسته از نویسندگان میرزا فتحعلی آخوندزاده است که در سرزمین قفقاز زندگی می‌کرده و به شدت تحت تأثیر هنر نمایشنامه‌نویسی به سبک اروپایی بوده است. اولین

تاریخچه تئاتر در ایران دقیقاً مشخص نیست، اما نمایش‌های آیینی مربوط به سوگ سیاوش و کین ایرج، دال بر قدمت هنر نمایش در ایران پیش از اسلام است.

هنر تئاتر شاخه‌ای از هنرهای نمایشی است که به بازنمایی داستان‌ها در برابر مخاطبان یا تماشاگران می‌پردازد. تئاترهای اولیه ایرانی دارای پیوند عمیقی با مسائل مذهبی بودند که نمونه آن عموماً نمایش تعزیه بوده که تا امروز راه خود را ادامه داده است. پس از عهد قاجار، ایرانیان با سفر به اروپا و آشنایی با نمایش‌های برطرقدار غربی، به ویژه در انگلستان و فرانسه سعی بر آن داشتند تا به شکلی این پدیده جذاب را وارد ایران کنند.

امروز اسنادی از دعوتنامه به همراه بلیت افتتاحیه تئاتری در پاریس که برای ناصرالدین شاه و همراهانش ارسال شده بود در دست است. از جمله تأثیرات آشنایی ایرانیان با هنر نمایش اروپایی، تألیف نمایشنامه‌هایی توسط قشر مهاجرت کرده به

در تئاتر شهر چه خبر است؟

اسفند ماه به اجراهای خود پایان می دهند. این در حالی است که نمایش «پی خوابی» در فروردین ماه سال ۱۴۰۱ نیز به اجرای خود در تالار سایه مجموعه ادامه خواهد داد. بر نامه جدید تالارهای نمایشی مجموعه تئاتر شهر به همراه تاریخ آغاز به کار فعالیت های تئاتر شهر در سال جدید طی روزهای آینده اعلام خواهد شد.

مجموعه ادامه می دهد. بر اساس هماهنگی های انجام گرفته، نمایش های «خانه سیاه است» به کارگردانی محسن اردشیر در تالار اصلی، «احتمالات» به کارگردانی علی شمس در تالار چهارسو، «توقف» به کارگردانی مسعود ششامی و میلاد خرم در تالار قشسقای و «پی خوابی» به کارگردانی سعیده هاشمی پور در تالار سایه روز دوشنبه بیست و سوم

تاریخ پایان اجرای نمایش های به صحنه رفته تئاتر شهر در حالی اعلام شد که یک اثر نمایشی در فروردین ماه سال ۱۴۰۱ نیز به اجرای خود در این مجموعه ادامه می دهد. تاریخ اتمام اجرای نمایش های به صحنه رفته در تالارهای تئاتر شهر در اسفند ماه ۱۴۰۰ در حالی اعلام شد که که یک اثر نمایشی در فروردین ماه سال ۱۴۰۱ نیز به اجرای خود در تالار سایه این

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۶ اسفند ماه ۱۴۰۰ * ۹:۲۱

گفت‌وگو با جواد انصافی، نویسنده، کارگردان دوست دارم فقط لب

علی‌رستگار
سینما

خلق شخصیت عبدلی در سال‌های دور همان قدر که جواد انصافی در نمایش‌های آیینی، سنتی ایران بود و پیکنگ کلامی او با او بود. در همه این سال‌ها برای بقای شخصیت سیاه‌پیکار توتی و بقای نمایش‌های آیینی، سنتی، نمایشنامه‌هایی را هم نوشته نمایشی داشته است. انصافی برای جذابیت بیشتر آثار و ارتقا تلفیق می‌کند. نمایش سیاه‌پیکار و کم‌دی موزیکال «خفتگان جعفر والی تالار محراب روی صحنه می‌رود، با بهره‌گیری از چنین نمایش‌های آیینی، سنتی رویگردان شده‌اند یا کمتر رویگردان می‌شوند.

خوانندگی، روایت می‌کند که داستان او خوردگی و بعد هم عقدگشایی منامش به میدان داری و بازیگوشی مبارک را هم داریم که نمایش را دین‌تر می‌کند. جواد انصافی، رضامعراجی به‌عنوان بازیگران خفتگان چشم باز در تمام مدت اجرای این نمایش به بخوابید، چه با چشم بسته و چه با چشم باز.

یکی از ویژگی‌های خوب این نمایش، حضور پسران هنرمندان امیرحسین و امیرمحمد است که حضور جذاب و بانمکی دارند. این دو از کودکانی به کار شما علاقه‌مند شدند یا بعنا تصمصیم گرفتند یا پدرشان همکاری کنند؟ آنها از بچگی به این کار علاقه‌مند بودند و حتی در دوران مدرسه هم نمایش عبدلی و اوستا را بازی می‌کردند. امیرحسین می‌شد عبدلی و امیرمحمد هم

درحالی که حتی برای اجرای تئاتر کودک، سالن‌های ثابتی وجود دارد و این کارها در تالار هنر یا سالن تئاتر کانون پرورش کودکان و نوجوانان اجرا می‌شود. نمایش‌های جدی هم در تالار وحدت و سالن‌های تئاتر شهر و دیگر تماشاخانه‌ها روی صحنه می‌روند اما یک سالن مخصوص اجرای نمایش‌های آیینی، سنتی و سیاه‌بازی وجود ندارد. بارها گفتیم یکی از این سالن‌های قدیمی تئاتر را به ما بدهید که ما همیشه در آن سیاه‌بازی اجرا کنیم تا هر وقت دانشجویان یا مهمانان خارجی و دیگر علاقه‌مندان دوست داشته باشند چنین نمایش‌هایی ببینند، همیشه کارهایی برای انتخاب و تماشا وجود داشته باشد. در ایام محرم و صفر هم می‌توان در این سالن، ترمز اجرا کرد. سالن کوچکی را هم به خیمه شب‌بازی و خم‌بازی و پرده‌خوانی اختصاص می‌دهیم. یک رستوران هم همان‌جا احداث می‌کنیم که در آن کوفته و آبگوشت و کباب و دیگر غذاهای ایرانی سرو شود. همه مسوولان هم می‌گویند به به، عجب ایده خوبی ولی ۱۰ سال است همین‌ها را می‌گوییم و هیچ‌کس به آن عمل نمی‌کند. وقتی هنوز یک سال خوب و ثابت برای اجرای این نمایش‌ها نداریم، شما بگویید ما چه کار کنیم؟

وقتی نمایش شما را دیدیم، حسرت خوردیم چرا این نمایش خوب شادکاران این طور مهجور در سالنی که فاقد استانداردهای لازم است اجرا می‌شود، درحالی که این همه شور و انرژی گروه نیاز به فضای بهتر و تعداد تماشاگران بیشتری دارد. تماشاخانه سنگلج، محل بهتری برای اجرای شما نبود؟

چرا، ولی آن سالن را به ما ندادند. ما جزو گروه نمایشی بودیم که کارمان دوست داریم دور هم باشیم اما زیر بار نرفتند. بعد از مدتی دوباره گفتند شما که همه چیزتان ساده است و دکور را که خودتان آماده می‌کنید و لباس‌ها را هم که خودتان می‌دوزید و... با این توجهات، کمک هزینه‌ها را هم نصف کردند. خوب، معنی این کارها چیست؟ یعنی نمایش آیینی، سنتی نمی‌خواهند. وقتی مسوولان رفعتی نشان نمی‌دهند و همین امسال با وجود بازگشایی همه تئاترها، تنها جشنواره آیینی، سنتی را به شکل آنلاین برگزار کردند، یعنی بروید دنبال کارتان. خیلی رسمی دارند اما در آن تئاتر بیرون می‌کنند. (می‌خندد) این بی‌میلی و نخواستن به جامعه هم انتقال پیدا می‌کند. جدا از این مساله، ما چهار واحد در دانشگاه هم در این زمینه نداریم. درحالی که این، تئاتر ملی ما است. وقتی چنین نمایشی را در دانشگاه می‌کنند، کسی هم با آن آشنایی پیدا نمی‌کند. نسل جوان چطور این نمایش را یاد بگیرد؟ یعنی رسماً این گونه نمایشی را از تئاتر حذف کرده‌اند. وقتی از همه جا حذف شده، به تدریج از جامعه هم حذف می‌شود. مگر آنهایی که علاقه‌مندند و مودشان خنده و شادی و دوپهلویی‌ها را دوست دارند، دنبال این کار می‌روند و نمایش‌های آیینی، سنتی را پیدا می‌کنند.

شخصیت سیاه‌پیکار همیشه با نیش و کنایه و شوخی، از جدی‌ترین مسائل و مشکلات می‌گوید. انگار با این شیوه‌ها و راه‌دورویی برای طرح همه مسائل ناگفته‌ها دارد اما مثل این‌که زور مبارک و نمایش و هنر به اصلاح و بهبود اوضاع نمی‌رسد و در حد طرح مساله و نمک‌پاشی باقی می‌ماند. یعنی مردمی که گرفتار انواع و اقسام مشکلات هستند، می‌خندند و خوش‌شان می‌آید اما مسوولان و آنهایی که باید با اصلاح این نمایش‌ها راضی‌بینند یا اگر هم می‌بینند و می‌خندند، به روی خودشان نمی‌آورند.

بله، دقیقاً همین طور است. حتی برخی مسوولان آمدند به ما تذکر هم دادند. همه این مخالفت‌ها حتی با ساده‌ترین شوخی‌ها، به خوبی نشان می‌دهد که میل و اراده‌ای برای نمایش‌های آیینی، سنتی نیست و بعضی‌ها دوست ندارند این گونه نمایشی رونق داشته باشد. برای چه ما هنوز سالن ثابتی برای اجرای این نمایش‌ها نداریم و سرگردان هستیم؟ همین تالار محراب که کارمان را در آن اجرا می‌کنیم، محل مناسبی برای نمایش حرفه‌ای نیست و بیشتر باید کارهای دانشجویی اینجا اجرا شود. ولی ما به اجبار نمایش‌مان را اینجا روی صحنه می‌بریم.

دقیقاً به جز هدف ایجاد ارتباط نمایش با مخاطبان جوان، می‌خواهیم به فعالان تئاتر آیینی، سنتی هم بگوییم که می‌توانند خیلی کارها در این زمینه انجام دهند. حتی من در این نمایش شکردهای جدیدی به وجود آوردم که ارتباط بیشتری با مخاطب برقرار کنم. مثلاً یکی از شخصیت‌ها دارد فکر می‌کند ولی ما فکر او را می‌خوانیم. مثلاً گروه کر می‌گوید: «ایرج عجب قندی / فکرتو به‌کار بنداز / بعد ما فکر او را هم نشان می‌دهیم که: «یا گل بخری یا شیرینی / نه نه نه نه نه، هر دو!» البته من این شکردها در روایال موسیقایی به وجود آوردم که خیلی از مخاطبان جوان ما از جمله هنرمندان تئاتری خوش‌شان آمد. وقتی از من درباره این شیوه پرسیدند، گفتم می‌توانید با این روش‌ها، شکل سنتی و قدیمی نمایش را با فضای جدید و امروزی ترکیب کنید.

اول از اسم نمایش شروع کنیم که به نوعی یادآور اسم فیلم «چشم‌بان بسته» کوبریک است. هرچند آن شعری که در پایان نمایش می‌خوانید، عنوان کار را توضیح می‌دهد اما خیلی خلاصه دلیل این نام‌گذاری چیست؟

ما قلمه آدم‌هایی را روایت می‌کنیم که ظاهراً چشم‌هایشان باز است ولی در خواب غفلت هستند. این خلاصه‌ترین چیزی است که می‌توان درباره اسم کار گفت. در این یکی دو دهه و به ویژه در چند سال اخیر و با مواجهه نسل جدید با انواع اقسام آثارها و فیلم‌ها و نمایش‌ها، هنر نمایشی آیینی، سنتی مهجور شده و کمتر میل و رغبتی برای تماشا و وجود آن وجود دارد و انگار کسی مبارک و مبارک‌ها را جدی نمی‌گیرد. دلیل این روند را چه می‌دانید؟ کم‌کاری در این زمینه یا تغییر ناگفته جامعه؟

دلیل اصلی این وضعیت، مسوولان فرهنگی و نمایشی هستند که این نمایش‌ها را نمی‌خواهند. ما جشنواره نمایش‌های آیینی، سنتی را داشتیم که هر سال برگزار می‌شد. بعد از مدتی آن را یک سال در میان برگزار کردند. گفتیم چرا؟ گفتند بودجه نداریم. با تعجب گفتیم فقط برای ما بودجه ندارید ولی برای همه جشنواره‌های دیگر بودجه هست؟ بعد از مدتی گفتند شما که همه قدیمی این کار و با هم رفیق هستید و رقابت چه معنایی دارد و جشنواره باید بر مبنای رفاقت پیش برود ما هم گفتیم معلوم است که ما با هم رفاقت داریم و رقابتی نداریم. این طوری شد که جایزه‌های این جشنواره را هم برداشتند یعنی همان دو یا چهار تا سکه‌ای را هم که می‌دادند، حذف کردند. ما گفتیم این جوایز برای انگیزه دادن به جوان‌ها بود که در این جشنواره مشارکت داشته باشند و گرچه ما که خودمان همین طوری می‌آییم و دوست داریم دور هم باشیم اما زیر بار نرفتند. بعد از مدتی دوباره گفتند شما که همه چیزتان ساده است و دکور را که خودتان آماده می‌کنید و لباس‌ها را هم که خودتان می‌دوزید و... با این توجهات، کمک هزینه‌ها را هم نصف کردند. خوب، معنی این کارها چیست؟ یعنی نمایش آیینی، سنتی نمی‌خواهند. وقتی مسوولان رفعتی نشان نمی‌دهند و همین امسال با وجود بازگشایی همه تئاترها، تنها جشنواره آیینی، سنتی را به شکل آنلاین برگزار کردند، یعنی بروید دنبال کارتان. خیلی رسمی دارند اما در آن تئاتر بیرون می‌کنند. (می‌خندد) این بی‌میلی و نخواستن به جامعه هم انتقال پیدا می‌کند. جدا از این مساله، ما چهار واحد در دانشگاه هم در این زمینه نداریم. درحالی که این، تئاتر ملی ما است. وقتی چنین نمایشی را در دانشگاه می‌کنند، کسی هم با آن آشنایی پیدا نمی‌کند. نسل جوان چطور این نمایش را یاد بگیرد؟ یعنی رسماً این گونه نمایشی را از تئاتر حذف کرده‌اند. وقتی از همه جا حذف شده، به تدریج از جامعه هم حذف می‌شود. مگر آنهایی که علاقه‌مندند و مودشان خنده و شادی و دوپهلویی‌ها را دوست دارند، دنبال این کار می‌روند و نمایش‌های آیینی، سنتی را پیدا می‌کنند.

شخصیت سیاه‌پیکار همیشه با نیش و کنایه و شوخی، از جدی‌ترین مسائل و مشکلات می‌گوید. انگار با این شیوه‌ها و راه‌دورویی برای طرح همه مسائل ناگفته‌ها دارد اما مثل این‌که زور مبارک و نمایش و هنر به اصلاح و بهبود اوضاع نمی‌رسد و در حد طرح مساله و نمک‌پاشی باقی می‌ماند. یعنی مردمی که گرفتار انواع و اقسام مشکلات هستند، می‌خندند و خوش‌شان می‌آید اما مسوولان و آنهایی که باید با اصلاح این نمایش‌ها راضی‌بینند یا اگر هم می‌بینند و می‌خندند، به روی خودشان نمی‌آورند.

بله، دقیقاً همین طور است. حتی برخی مسوولان آمدند به ما تذکر هم دادند. همه این مخالفت‌ها حتی با ساده‌ترین شوخی‌ها، به خوبی نشان می‌دهد که میل و اراده‌ای برای نمایش‌های آیینی، سنتی نیست و بعضی‌ها دوست ندارند این گونه نمایشی رونق داشته باشد. برای چه ما هنوز سالن ثابتی برای اجرای این نمایش‌ها نداریم و سرگردان هستیم؟ همین تالار محراب که کارمان را در آن اجرا می‌کنیم، محل مناسبی برای نمایش حرفه‌ای نیست و بیشتر باید کارهای دانشجویی اینجا اجرا شود. ولی ما به اجبار نمایش‌مان را اینجا روی صحنه می‌بریم.

دقیقاً به جز هدف ایجاد ارتباط نمایش با مخاطبان جوان، می‌خواهیم به فعالان تئاتر آیینی، سنتی هم بگوییم که می‌توانند خیلی کارها در این زمینه انجام دهند. حتی من در این نمایش شکردهای جدیدی به وجود آوردم که ارتباط بیشتری با مخاطب برقرار کنم. مثلاً یکی از شخصیت‌ها دارد فکر می‌کند ولی ما فکر او را می‌خوانیم. مثلاً گروه کر می‌گوید: «ایرج عجب قندی / فکرتو به‌کار بنداز / بعد ما فکر او را هم نشان می‌دهیم که: «یا گل بخری یا شیرینی / نه نه نه نه نه، هر دو!» البته من این شکردها در روایال موسیقایی به وجود آوردم که خیلی از مخاطبان جوان ما از جمله هنرمندان تئاتری خوش‌شان آمد. وقتی از من درباره این شیوه پرسیدند، گفتم می‌توانید با این روش‌ها، شکل سنتی و قدیمی نمایش را با فضای جدید و امروزی ترکیب کنید.

دقیقاً به جز هدف ایجاد ارتباط نمایش با مخاطبان جوان، می‌خواهیم به فعالان تئاتر آیینی، سنتی هم بگوییم که می‌توانند خیلی کارها در این زمینه انجام دهند. حتی من در این نمایش شکردهای جدیدی به وجود آوردم که ارتباط بیشتری با مخاطب برقرار کنم. مثلاً یکی از شخصیت‌ها دارد فکر می‌کند ولی ما فکر او را می‌خوانیم. مثلاً گروه کر می‌گوید: «ایرج عجب قندی / فکرتو به‌کار بنداز / بعد ما فکر او را هم نشان می‌دهیم که: «یا گل بخری یا شیرینی / نه نه نه نه نه، هر دو!» البته من این شکردها در روایال موسیقایی به وجود آوردم که خیلی از مخاطبان جوان ما از جمله هنرمندان تئاتری خوش‌شان آمد. وقتی از من درباره این شیوه پرسیدند، گفتم می‌توانید با این روش‌ها، شکل سنتی و قدیمی نمایش را با فضای جدید و امروزی ترکیب کنید.

ما جزو چهار گروه نمایشی بودیم که کارمان در جشنواره نمایش‌های آیینی - سنتی هم حضور داشت ولی وقتی برای اجرا در سنگلج تقاضا دادیم، با آن مخالفت شد. ما قبلاً داشتیم این موضوع را جا می‌انداختیم که سنگلج، محل ثابت اجرای این نمایش‌ها شود اما بعد سازوکار آن را تغییر دادند

نمایش خفتگان چشم باز با عکس فرشته انظلی

دوبازیگر نمایش «خفتگان چشم باز»

بخند مردم را ببینم

سافی را به شهرت و محبوبیت رساند، تلاشی شایسته در امروزی کردن شخصیت مبارک در ستا، حاضر جوابی های نیش دار سیاه مقابل ارباب راد در جامعه معاصر نمایشی می کرد. لاش کرده و به جز برگزاری کلاس ها و کارگاه های آموزشی در این زمینه برای انتقال تجربیات نه و روی صحنه برده و به سهم خودش نقش مهمی در معرفی این گونه حالا دیگر همچور ط بهتر با مخاطبان به ویژه نسل جوان، فضای سنتی نمایش را با سازوکار جامعه امروزی چشم باز به نویسنده و کارگردانی و بازی او که ساعت ۱۹ این روزها در سالن استاد سیوه ای حتی می تواند دل مخاطبانی را به دست آورد که در این سالها به دلایل مختلف از بی نوآوری در آن یافته اند. خفتگان چشم باز، قصه بی اعتنائی به یک استعداد جوان شکل با مزه و خنده داری با یک ماجراجوی و میراثی پیوند می خورد. البته در این میان، نلی خاژنی، امیرحسین انصافی، امیرمحمد انصافی، محمد رضا قربانی، حمید زکوف تبار و ندری شما را می خندانند و کاری با دل و رو دهان می کنند که نتوانید حتی یک لحظه هم

می شد اوستا. همکاری آنها با یکدیگر بعدها هم ادامه پیدا کرد و حتی هنوز هم کارهای سیاه بازی انجام می دهند و خوشبختانه خیلی هم موفق هستند. من آن موقع هم به آنها می گفتم اصلا به شما نمی گویم وارد این رشته شوید یا نه، ولی اگر می خواهید ببینید، حتما باید درست وارد شوید. یعنی در دبیرستان رشته ادبی بخوانید تا پایه ادبی تان قوی شود. اتفاقا مدیرشان با این تصمیم

من مخالفت کرد و گفت ریاضی بچه ها خوب است ولی من گفتم نه آقا، اینجا خط و مسیر خودشان را انتخاب کرده اند. همان زمان آنها را به کلاس موسیقی فرستادم و این دو همه موضوعاتی را که به نمایش های آیینی - سنتی مربوط می شود، آموختند. به جز آموزش در کنار خود من هم بودند و خیلی از ظرافت ها را می دیدند و یاد می گرفتند. خوشبختانه رشته دانشگاهی آنها هم مرتبط با این فضا بود. امیرحسین ادبیات محض خواند و امیرمحمد مدیریت فرهنگی هنری.

خفتگان چشم باز نشان داد این ترکیب، چه ظرفیتی برای کلی نمایش خوب و جذاب دیگر در این فضا دارد.

بله در این نمایش سه نسل در کنار هم حضور دارند.

دو سه سال است که مردم با کرونا زندگی می کنند و حال و اوضاع خوبی ندارند. مشکلات معیشتی و اقتصادی هم ناخوشنودی آنها را بیشتر کرده است. چقدر کارهایی مثل نمایش شما، می تواند مردم را بفرخاند و تا حدودی آنها را به ادامه زندگی تشویق کند؟

هدف ما شادی مردم است و امیدواریم به سهم خود بتوانیم گامی در این زمینه برداریم به شرطی که از کارهای ما حمایت و درباره آن تبلیغ شود. رادیو تلویزیون کشورها را دیگر، تئاترهایشان را را یگان تبلیغ می کنند ولی متأسفانه اینجا مجال برای تبلیغ کارهایمان نمی دهند.

یکی از کارهای خوب شما در این سالها، برگزاری کلاس ها و کارگاه های آموزشی در زمینه نمایش های آیینی - سنتی و سیاه بازی است. چقدر نسل جوان علاقه نشان می دهد و آیا استعدادهایی در این زمینه وجود دارد و می توان به بقا و ادامه این هنر دلخوش بود؟

من خیلی امیدوارم. تقریباً بیشتر آن دو نسل دیگری که در این نمایش کنار من حضور دارند، از دل همان کارگاه های آموزشی آمده اند. مثلاً آقای رضا معراجی از همین کارگاه ها آمده و خیلی هم خوب پیش می رود. حتماً دلیلی هم ندارد هرکس به این فضا وارد می شود، بتواند نقش سیاه را بازی کند. نقش های دیگر ما هم مهم است. به جرات می توانم بگویم ببینم بیشتر هنرمندانی که امروز در کار تئاتر کودک و نمایش های دیگر حضور دارند از هنرجویان کلاس هایی هستند که در این ۱۵ سال برگزار کرده ام. خوشحالم که آنها راه خود را پیدا کرده اند و درست پیش می روند.

چرا تا به حال، فیلم خوبی درباره سیاه و مبارک در سینمای ایران ساخته نشده است؟

این سوال من هم است. خودم قبلاً پیشنهاد ساخت چنین فیلمی را داده ام ولی رد شده است. البته آقای داوود میرباقری چند سال پیش سریالی به نام دندون طلا در این زمینه ساختند که کار خوبی بود. به هر حال این ملاحظات درباره سیاه، فقط هم مربوط به سینما نیست و حتی در کتابی هم که در این ارتباط نوشته ام، اجازه انتشار برخی مطالب را ندادند و من بعدها در صحبت ها و مصاحبه هایم به آنها اشاره کرده ام. مثلاً می گویم سیاه ما معتقد است من پیرو خط سیاوش هستم و سیاوش یک اسطوره اصیل ایرانی است که چشم پاک است، به ناموس کسی نگاه نمی کند و راستگوست حتی اگر به فرزندش باشد. سیاه می گوید من می خواهم سیاوش (سیاه وش) شوم، یعنی وش (صورت) خودم را سیاه می کنم تا تبدیل به سیاوش شوم و لباس قرمز را هم به خونخواهی سیاوش می پوشم. سیاه می خواهد به درجه سیاوش برسد تا از آتش گذر کند. این حرف خیلی مهمی است ولی مخالفان این موضوع می گویند تو درجه سیاه را خیلی بالا برده ای. درحالی که من می گویم درجه سیاه، بالا بوده است و او چنین درجه ای دارد.

به کدام فیلم های کمدی علاقه دارید و کمدین های محبوب شما کدام بازیگران هستند؟

بیشتر علاقه مند به فضاهایی هستم که اشاره های آیینی - سنتی در آن وجود داشته باشد. یکی از بازیگرانی که این فضا را می شناسد و بهره مفیدی از آن گرفته، رضا عطاران است. او یک سال کنار سیاه بازی کرده و با آنها کار کرده است. او خیلی ظریف و خوب از شیوه های نمایش آیینی - سنتی در کارش استفاده می کند. من از کار ایشان لذت می برم. از هنرمندان نسل قدیمی تر هم آقایان اکبر عبدی و علیرضا خمسه با این فضا آشنا هستند و درست از آن بهره می برند. نسل جدید هم به تدریج این فضا را در کارهای سینما و تلویزیون دنبال می کند. حتی این هنر به تلویزیون هم کشیده شده و در کلاس قرمزی می بینیم دو شخصیت در فضای سیاه بازی کار می کنند و چقدر من از تماشای این صحنه ها لذت می برم. یا مجموعه مجید دلبندم (به کارگردانی عطاران) که بر مبنای تکنیک وارونه گوئی سیاه بازی پیش می رفت. مثلاً می گفت مجید دلبندم، کجا بودی؟ می گفت رفته بودم زیر منار. می گفت نه بابا، تو زیر چنار و اویساده بودی. می گفت نه، چنار اونکه که گاز می زنم! می گفت اون که خیاره. یعنی آمده بودند ریتم وارونه گوئی سیاه بازی را کند کرده بودند و بچه ها هم لذت می بردند. من واقعا این نوع کارها را می پسندم و تعقیب می کنم. چون بلدند چگونه از فضا و شیوه های نمایش های آیینی - سنتی بهره ببرند.

به عنوان یک هنرمند کمدی و شادی آفرین به تماشای فیلم های تلخ و جدی هم علاقه مند هستید و احیاناً آثار محبوبی در این زمینه دارید؟

به خاطر وضعیت جامعه، ۱۲ سال است به طور رسمی اعلام کرده ام حاضر نیستم در هیچ کار جدی بازی کنم. چون مردم این قدر گرفتاری دارند که دوست دارم در آن گرفتاری ها شریک باشم. دوست دارم فقط لبخند مردم را ببینم. برای همین هم در این چند سال بیشتر در کار کودک حضور داشتم و به عنوان مثال با عموپورنگ، شخصیت عمونوروز را کار کردم یا به تازگی در کاری به نام خانه آنبیاتی که برای بچه ها بود، مدام مشغول بزن و بکوب و شادی بودم. مدت هاست که فیلم تلخ و جدی هم ندیده ام، مگر این که فیلم مهمی باشد که دوست داشتم به نام آن را ببینم.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۶ اسفند ماه ۱۴۰۰ * ۹:۲۱

سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله برگزار می شود

نیاز نبود به طور کامل از برگزارندگان این بخش تقدیر شود، اما در مورد سایر بخش ها، اجراهای گروه ها به دلیل گسترش کرونا مدت دو سال به تعویق افتاد و تصمیم ستاد برگزاری جشنواره بر آن شد تا امسال از این گروه ها دعوت شود که اگر آمادگی اجرا دارند بتوانیم جشنواره سوم را به پایان برسانیم.

دبیر هنری سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله با بیان این که در سال سوم بخش خیابانی جشنواره تئاتر روح الله در سطح ملی اجرا می شود، ادامه داد: نمایش های صحنه ای در روزهای هفدهم و هجدهم اسفندماه به صورت تک اجرا در دو سالن تماشاخانه ماه و تماشاخانه سعدی روی صحنه می رود. نمایش های خیابانی نیز در چهار نقطه مرکزی و شش نقطه غیر متمرکز اجرا خواهند داشت که پل خواجه، سی و سه پل، عالی قاپو، مسجد امام (ره) و مسجد شیخ لطف الله از جمله مکان های اجرای نمایش های خیابانی است؛ ضمن این که نمایش ها به صورت آنلاین از فضای مجازی (لحظه نگار و آپارات) نیز پخش خواهد شد. همچنین در کنار اجراهای پیش بینی شده است که ادامه کارگاه نخست سبوس همی با عنوان تکنیک های پیشرفته کارگردانی برگزار شود.

نمایشنامه نویسی، ۸۴ اثر در بخش نمایش صحنه ای و ۲۶ اثر در بخش خیابانی و ۱۵ اثر در بخش نمایشنامه خوانی دریافت شد. این رویداد در سال دوم از سوم بهمن ۱۳۹۷ آغاز شد که ۹۶ اثر در بخش نمایشنامه نویسی، ۱۰۲ اثر در بخش نمایش های صحنه ای، ۲۱ اثر در بخش خیابانی و دو اثر ویژه نیز در بخش کودک و نوجوان شرکت کردند. وی با اشاره به برگزاری سومین دوره این جشنواره در سال ۹۸ افزود: در سومین دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله تعداد ۳۰ اثر در بخش نمایشنامه نویسی شرکت داشتند که شش اثر برگزیده شد و ۳۳ اثر در بخش نمایش صحنه ای حضور داشت که در این بخش نیز هفت اثر برای اجرا انتخاب شدند، همچنین تعداد ۳۱ اثر در بخش نمایش خیابانی حضور یافتند که از این میان نیز شش اثر برای اجرا برگزیده شدند، اما این دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله به علت گسترش بیماری کرونا به تعویق افتاد و تصمیم بر آن شد که امسال جشنواره سوم با برگزاری مجدد آن به پایان برسد و در سال آینده نیز جشنواره چهارم کلید زده شود. جمشیدیان اظهار کرد: در بخش نمایشنامه نویسی سومین دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله چون به حضور جمعیت

دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله را به سرانجام برسانیم؛ به همین منظور از گروه های مختلف که آمادگی اجرا دارند دعوت شده است و سومین دوره از این جشنواره در هفته جاری برگزار خواهد شد تا بتوانیم در سال آینده با ریزش هایی انجام شده، جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله را در سطح ملی برگزار کنیم و در ادامه نیز دبیرخانه دائمی این جشنواره در مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) اصفهان دایر شود.

بنگدار با اشاره به اینکه هر رویداد و فعالیت فرهنگی هنری برای پویایی باید سه محور اصلی را مورد نظر قرار دهد، افزود: آموزش، تولید و عرضه، سه محور اصلی در فعالیت هنری است، بنابراین برای این که سومین دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله، جشنواره صرف نباشد در حاشیه این جشنواره، کارگاه های آموزشی در سال ۹۸ و دو کارگاه آموزشی نیز در سال جاری برگزار شد.

بخش خیابانی جشنواره تئاتر روح الله در سطح ملی اجرا می شود در ادامه این نشست هوشنگ جمشیدیان، دبیر هنری سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله با اشاره به آغاز جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله گفت: در سال ۱۳۸۹ اثر در بخش

مهدی بنگدار در نشست خبری آئین اختتامیه سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله که در نگارستان امام خمینی (ره) اصفهان برگزار شد با بیان اینکه مأموریت مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) در اصفهان را ترویج و نشر افکار، اندیشه و نظام فکری امام خمینی (ره) از طریق بیان هنری و به شکل تخصصی، فعالیت در رشته های مختلف برشمرد و گفت: برگزاری رویدادها و فعالیت های هنری در رشته های مختلف از جمله برنامه ها، وظایف و رسالت این مؤسسه است که در رشته های مختلفی مانند هنرهای تجسمی، هنرهای ادبی و هنرهای نمایشی متبلور می شود.

وی افزود: فراخوان سومین جشنواره تئاتر روح الله در سال ۹۸ منتشر شد که تا مرحله بازیابی و انتخاب آثار راه یافته به مرحله داوری پیش رفت و متناسبانه با شیوع بیماری کرونا، فعالیت های جنبی هنری آن تعطیل شد، اما بخش نمایشنامه نویسی به صورت کامل برگزار و جوایز آن نیز اهدا شد.

رئیس شورای سیاستگذاری سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله با اشاره به نظر خواهی از اعضا گفت: با نظر خواهی از اعضای شورای سیاستگذاری تئاتر، به این نتیجه رسیدیم که امسال سومین

شروع «اتفاق» در تماشاخانه مشایخی

نمایش «اتفاق» به کارگردانی ناهید مرادی از یکشنبه ۱۵ اسفند اجرای خود را آغاز می کند. به گزارش مهر به نقل از روابط عمومی پروژه، نمایش «اتفاق» نوشته هاینریش بل و کارگردانی ناهید مرادی از یکشنبه ۱۵ اسفند اجرای خود را در تماشاخانه مشایخی آغاز می کند. علیرضا شعبانیان، مینو منوچهری، شروین مهدوی، مرضیه علیمرادی بازیگران این نمایش هستند. از دیگر عوامل این نمایش می توان به مشاور کارگردان: علیرضا شعبانیان، مجری طرح: مانا دارابی، دستیار کارگردان و منشی صحنه: المیرا مختاری، طراح صحنه و لباس: علیرضا شعبانیان، عکاس: کیمیا حسینی، ساخت تیزر: عرفان احتشامی، طراحی پوستر: دانیال عرب زاده، نور و صدا: علیرضا نوری اشاره کرد. «اتفاق» از ۱۵ اسفند ساعت ۱۹:۳۰ در سالن جمشید مشایخی واقع در چهارراه ولیعصر (عج) به صحنه می رود.

سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله برگزار می شود

نیاز نبود به طور کامل از برگزارندگان این بخش تقدیر شود، اما در مورد سایر بخش ها، اجراهای گروه ها به دلیل گسترش کرونا مدت دو سال به تعویق افتاد و تصمیم ستاد برگزاری جشنواره بر آن شد تا امسال از این گروه ها دعوت شود که اگر آمادگی اجرا دارند بتوانیم جشنواره سوم را به پایان برسانیم.

دبیر هنری سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله با بیان این که در سال سوم بخش خیابانی جشنواره تئاتر روح الله در سطح ملی اجرا می شود، ادامه داد: نمایش های صحنه ای در روزهای هفدهم و هجدهم اسفندماه به صورت تک اجرا در دو سالن تماشاخانه ماه و تماشاخانه سعدی روی صحنه می رود. نمایش های خیابانی نیز در چهار نقطه مرکزی و شش نقطه غیر متمرکز اجرا خواهند داشت که پل خواجه، سی و سه پل، عالی قاپو، مسجد امام (ره) و مسجد شیخ لطف الله از جمله مکان های اجرای نمایش های خیابانی است؛ ضمن این که نمایش ها به صورت آنلاین از فضای مجازی (لحظه نگار و آپارات) نیز پخش خواهد شد. همچنین در کنار اجراها پیش بینی شده است که ادامه کارگاه نخست سروس همی با عنوان تکنیک های پیشرفته کارگردانی برگزار شود.

نمایشنامه نویسی، ۸۴ اثر در بخش نمایش صحنه ای و ۲۶ اثر در بخش خیابانی و ۱۵ اثر در بخش نمایشنامه خوانی دریافت شد. این رویداد در سال دوم از سوم بهمن ۱۳۹۷ آغاز شد که ۹۶ اثر در بخش نمایشنامه نویسی، ۱۰۲ اثر در بخش نمایش های صحنه ای، ۲۱ اثر در بخش خیابانی و دو اثر ویژه نیز در بخش کودک و نوجوان شرکت کردند. وی با اشاره به برگزاری سومین دوره این جشنواره در سال ۹۸ افزود: در سومین دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله تعداد ۳۰ اثر در بخش نمایشنامه نویسی شرکت داشتند که شش اثر برگزیده شد و ۳۳ اثر در بخش نمایش صحنه ای حضور داشت که در این بخش نیز هفت اثر برای اجرا انتخاب شدند، همچنین تعداد ۳۱ اثر در بخش نمایش خیابانی حضور یافتند که از این میان نیز شش اثر برای اجرا برگزیده شدند، اما این دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله به علت گسترش بیماری کرونا به تعویق افتاد و تصمیم بر آن شد که امسال جشنواره سوم با برگزاری مجدد آن به پایان برسد و در سال آینده نیز جشنواره چهارم کلید زده شود. جمشیدیان اظهار کرد: در بخش نمایشنامه نویسی سومین دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله چون به حضور جمعیت

دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله را به سرانجام برسانیم؛ به همین منظور از گروه های مختلف که آمادگی اجرا دارند دعوت شده است و سومین دوره از این جشنواره در هفته جاری برگزار خواهد شد تا بتوانیم در سال آینده با ریزش هایی انجام شده، جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله را در سطح ملی برگزار کنیم و در ادامه نیز دبیرخانه دائمی این جشنواره در مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) اصفهان دایر شود.

بنگدار با اشاره به اینکه هر رویداد و فعالیت فرهنگی هنری برای پویایی باید سه محور اصلی را مورد نظر قرار دهد، افزود: آموزش، تولید و عرضه، سه محور اصلی در فعالیت هنری است؛ بنابراین برای این که سومین دوره از جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله، جشنواره صرف نباشد در حاشیه این جشنواره، کارگاه های آموزشی در سال ۹۸ و دو کارگاه آموزشی نیز در سال جاری برگزار شد.

بخش خیابانی جشنواره تئاتر روح الله در سطح ملی اجرا می شود در ادامه این نشست هوشنگ جمشیدیان، دبیر هنری سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله با اشاره به آغاز جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله گفت: در سال ۱۳۸۹ اثر در بخش

مهدی بنگدار در نشست خبری آئین اختتامیه سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله که در نگارستان امام خمینی (ره) اصفهان برگزار شد با بیان اینکه مأموریت مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) در اصفهان را ترویج و نشر افکار، اندیشه و نظام فکری امام خمینی (ره) از طریق بیان هنری و به شکل تخصصی، فعالیت در رشته های مختلف برشمرد و گفت: برگزاری رویدادها و فعالیت های هنری در رشته های مختلف از جمله برنامه ها، وظایف و رسالت این مؤسسه است که در رشته های مختلفی مانند هنرهای تجسمی، هنرهای ادبی و هنرهای نمایشی متبلور می شود.

وی افزود: فراخوان سومین جشنواره تئاتر روح الله در سال ۹۸ منتشر شد که تا مرحله بازیابی و انتخاب آثار راه یافته به مرحله داوری پیش رفت و متناسبانه با شیوع بیماری کرونا، فعالیت های جنبی هنری آن تعطیل شد، اما بخش نمایشنامه نویسی به صورت کامل برگزار و جوایز آن نیز اهدا شد.

رئیس شورای سیاستگذاری سومین جشنواره تئاتر و نمایشنامه نویسی روح الله با اشاره به نظر خواهی از اعضا گفت: با نظر خواهی از اعضای شورای سیاستگذاری تئاتر، به این نتیجه رسیدیم که امسال سومین

برگزاری تئاتر خیابانی در هفته درخت کاری

مدیر فرهنگ سرای شهر زیبا و ایمن شهرداری مشهد از برگزاری تئاتر خیابانی به مناسبت هفته درخت کاری خبر داد. به گزارش پایگاه اطلاع رسانی شهرداری مشهد، طیبه غلامی گفت: به مناسبت هفته درخت کاری در چهار چهارراه پرتردد شهر چهارتن پوش با موضوع درخت کاری آماده شده و در دو نوبت صبح و عصر تئاترهای خیابانی برگزار می شود.

به گفته او، هم زمان با این تئاترهای خیابانی، برنامه رادیو عابر با موضوع درخت کاری در این چهارراه ها برپا می شود. مدیر فرهنگ سرای شهر زیبا و ایمن شهرداری مشهد همچنین بیان کرد: علاوه بر اجرای پویش «سبزی به جای سبزه» در این فرهنگ سرا، کارگاه آموزشی ساخت تراریوم (باغ شیشه ای) نیز به مناسبت هفته درخت کاری رایگان برگزار می شود.

چهار روز

بازگشت مرتضی عقیلی پس از ۴۳ سال

خارج از کشور افسرده
بودم

مرتضی عقیلی، بازیگر پیشکسوت که پس از ۴۳ سال به وطن برگشته، می‌گوید در آنجا تلاش کرد کار نتاثر انجام دهد، اما تجربه‌های موفقیت‌آمیزی نبودند. به لحاظ روحی افسرده و مدام در خانه بود و بیشتر اوقات گریه می‌کرد.

مرتضی عقیلی، بازیگر و کارگردان پیشکسوت که پس از انقلاب اسلامی کشور را ترک کرده بود، این روزها پس از ۴۳ سال دوری از وطن، با نمایش «فلزات چکش خوار» به نویسندگی و کارگردانی آرش سنجابی در تالار حافظ روی صحنه است.

او در مورد سختی‌های مهاجرت چنین می‌گوید: «در آنجا تلاش کردم کار نتاثر انجام دهم، اما تجربه‌های موفقیت‌آمیزی نبود و به لحاظ روحی افسرده شدم و مدام در خانه بودم و بیشتر اوقات گریه می‌کردم. پدر و مادرم را زمانی که در غربت بودم از دست دادم و به لحاظ روحی شرایط خوبی نداشتم. تنهایی در خیابان قدم می‌زدم و برایشان اشک می‌ریختم. در مقطعی از زمان، شب‌ها تب و لرز می‌کردم و به مرور رنجر و رنگ‌پریده شدم. در مراجعه به پزشک به من گفته شد که مبتلا به سل شده‌ام و همه اطرافیانم باید قرنطینه شوند. خیلی به لحاظ ذهنی درگیر شده بودم و به همین خاطر به فرهنگ لغات معین مراجعه کردم تا ببینم درباره بیماری سل چه چیزهایی نوشته است. در آن فرهنگ لغت آمده بود که بیماری سل یعنی «مرض دق» و علائم آن را هم نوشته بود. یک شب با خودم شروع به فکر کردن و حرف زدن کردم؛ درباره اینکه چه کسی هستم و در غربت چه می‌کنم، کسی من را نمی‌شناسد و یا من سلام و احوال‌پرسی نمی‌کند. با خودم کنار آمدم و به سراغ کارهای دیگر گشتم و به عنوان راننده امداد خودرو مشغول به کار شدم و حدود سه سال به آن کار مشغول بودم.»

ممنوعیت کرئوگرافی در تئاتر؛ شایعه یا واقعیت؟!

واکنش رضا کیانیان، طنز طباطبایی و فرهاد مهندس پور
به یک تصمیم عجیب

شهرود | چند روزی است شایعه ممنوعیت کرئوگرافی یا طراحی حرکت در فضای رسمی تئاتر پیچیده. شایعه ای که بیشتر از زبان هنرمندانی نقل شده که می گویند با آنها تماس گرفته و اعلام شده از این پس کرئوگرافی در تئاتر جایی ندارد. این خبر اما به گزارش ایران آرت از همان لحظات آغازین انتشار با واکنش هنرمندان مواجه شده است؛ از جمله رضا کیانیان، طنز طباطبایی و از همه شفاف تر فرهاد مهندس پور که نامه ای سرگشاده به مسئولین وزارت ارشاد منتشر کرده است.

رضا کیانیان درباره ممنوعیت کرئوگرافی در تئاتر به طور تصویری و در قالب یک استوری واکنش نشان داده است.

طنز طباطبایی نیز که امسال بعد از سیمرغی که در جشنواره فیلم گرفته حضور رسانه ای پررنگ تری داشته، درباره ممنوعیت کرئوگرافی در تئاتر واکنش نشان داده است.

فرهاد مهندس پور، نویسنده و کارگردان تئاتر که زمانی دبیر جشنواره فجر نیز بوده، اما، در یک نامه سرگشاده صریح خواهان واکنش جدی مدیران وزارت ارشاد شده است.

مهندس پور با ذکر کلیاتی درباره جایگاه حرکات مدرن در تئاتر امروز جهان، چنین تصمیماتی را نشان دهنده نادانستگی مدیران فرهنگی این روزها عنوان کرده و می گوید: «این تصمیمات نشان می دهد که یا با حوزه مسئولیت های خود آشنا نیستید یا این که با دانش حوزه مسئولیت و کاری خود آشنا نیستید. به این دلایل، ترس احتمالی شما می تواند ناشی از نادانستگی باشد... که اگر مسئله این است، جامعه هنرمندان می توانند به شما مشاوره بدهند که مفهوم رقص، در درون جریان رقص مدرن و رقص معاصر تحولی بنیادین یافته و با تصور فیلمفارسی فاصله نجومی گرفته است. رقص، امروز پژوهش و کندوکاوی در مفهوم حرکت در زندگی روزمره، آیین ها، سنن و آداب در هر کشور است و هیچ شباهت و همانندی با آنچه ۵۰ سال پیش از این رقص نامیده می شد ندارد. رقص مدرن عرصه و رسانه ای برای حضور در بازارهای فرهنگی و جهانی برای بیان فرهنگی است. دیگر آن زمان سپری شده که بتوان رقص را همچون یک «انگ» به کار برد؛ این انحطاط است. یکی پنداشتن رقص با کرئوگرافی و حرکات موزون نشان دهنده نادانستگی است.»

فرهاد مهندس پور در ادامه با تاکید بر اینکه «انقلاب دینی در ایران، هرگز ضد فرهنگ و هنر نبود و نشد» نوشته: «به همین دلیل است که امروز این انگ های ناروا و بی سابقه، شگفت آورانه و منحط اند. امروز جوانان ایران با توانایی هایی که دارند می توانند مایه افتخار ایران باشند. با تایید کردنشان باید به آنها جسارت نوآوری بدهیم تا سربلندمان کنند و شما مسئولید که نترسید و نپسندید که جامعه هنری ایران از نا آگاهی این وان بترسد.»

حال باید دید این شایعه که با گستردگی بسیار میان جامعه هنری زمزمه می شود رنگ واقعیت می گیرد یا توسط مسئولین تکذیب می شود.

مرتضی عقیلی:

آرزویم این بود که در ایران روی صحنه بروم

مرتضی عقیلی، بازیگر سینما و تئاتر، هم‌زمان با بازگشت به صحنه تئاتر ایران پس از ۴۰ سال، تأکید دارد که در تمام سال‌های غربت و دوری از وطن، به فکر ایران و بازگشت به کشورش بوده‌است.

مرتضی عقیلی در ۷۷ سالگی هم صدا و بیانی رسا دارد و شرایط فیزیکی خود برای بازیگری را حفظ کرده‌است و وقتی صحبت می‌کند دل‌تنگی برای سینما و تئاتر ایران در صدا و نگاهش مشهود است. وی که به واسطه بازی در سینمای پیش از انقلاب شناخته می‌شود، سابقه بالایی در عرصه تئاتر داشته و به نوعی از بازیگران پرورش یافته مکتب تئاتر است؛ «من شاگرد شاهین سرکیسیان در تئاتر هستم که به ما یاد داد صحنه تئاتر مقدس است و باید برای ورود به آن غسل کرد و تمیز بود.» خوشحال است که به ایران بازگشته و این فرصت برای او فراهم شده که بعد از ۴۳ سال خاک صحنه تئاتر وطن را تجربه کند؛ «از آقای اسماعیلی وزیر شجاع فرهنگ و ارشاد اسلامی، آقای سسالاری معاون هنری وزیر ارشاد، آقای افضلی مدیرعامل بنیاد رودکی، آقای پرویز پرستویی عزیز و آقای سنجایی بسیار سیاست‌گرا که این شرایط را برای من مهیا کردند تا در کشورم حضور پیدا کنم و روی صحنه تئاتر بروم.» گذشته‌ای دارد که از آن این‌گونه یاد می‌کند؛ «در گذشته سیستمی وجود داشت که باید در آن آنگونه کار و فعالیت می‌کردیم و من هم به عنوان بازیگر در آن دوران فعالیت‌هایی داشتم ولی هدف من همیشه مردم و بازی کردن یا ساختن فیلم یا اجرای تئاتر برای مردم بوده‌است.» ۴۰ سال دوری از وطن باعث نشده تا فعالیت‌های سینمای ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی را رصد نکند و به گفته خودش همواره فیلم‌های سینمای ایران را نگاه می‌کند زیرا معتقد است کارگردان‌ها و فیلم‌های بسیاری خوبی در سینمای پس از انقلاب وجود دارد؛ «سینمای قبل از انقلاب سینمایی بود که از حمایت دولتی برخوردار نبود ولی پس از پیروزی انقلاب اسلامی دولت از سینما حمایت کرد. در دوره قبل متأسفانه هیچ حمایتی از سینما نمی‌شد و حتی کوچک‌ترین کمک‌هایی به هنرمندان سینمایی که در آن به عنوان مثال باید ۲۰ درصد فروش بلیت فیلم به عنوان مالیات به شهرداری پرداخت می‌کرد. تجهیزات برای ساخت فیلم‌ها اصلاً مناسب نبود ولی در سینمای بعد از انقلاب تجهیزات سینمایی بسیار بهتر و روزتر شد.»

ظهور فیلمسازان خوب در سینمای پس از انقلاب

سال‌های مهاجرت و در شرایط سخت مالی، پیشنهاد فعالیت سیاسی را رد کرده بود؛ «با وجود اینکه زندگی‌ام در غربت به لحاظ مالی سخت بود، پیشنهاد فعالیت سیاسی را نپذیرفتم زیرا هیچ‌وقت آدمی سیاسی نبوده و نیستم و عاشق مردم و کشور ایران هستم. در زندگی من پرونده‌های مبنی بر انجام کاری خلاف وجود ندارد زیرا فقط به هنر فکرمی کردم و فکرمی کنم و با هنرم‌زندگی می‌کنم.» پس از چند سال سختی و انجام کارهای متفرقه، به اجرای تئاتر بر صحنه‌های تئاتر آمریکا و اروپا و اقیانوسیه می‌پردازد اما هیچ‌کدام از این اجراها حس و حال یک شب‌اجرا در ایران و در مقابل مخاطبان ایرانی را برایش نداشت؛ «حلی این ۴۰ سال ثانی‌های ایران و مردم ایران را فراموش نکردم و بندبند بدتم در ایران بود. در هر تئاتری چه در آمریکا، چه در آتریش و چه در استرالیا یا کشورهای دیگر به صحنه می‌رفتم فقط به فکر ایران و به صحنه رفتن در ایران بودم.» وی در سال‌های مختلف تلاش می‌کند تا بتواند به ایران بازگردد و در سینما و تئاتر ایران روی صحنه برود؛ «از سال‌های قبل دوستانی بودند که برای من فیلمنامه یا نمایشنامه می‌فرستادند و می‌گفتند که در حال رایتی هستند تا بتوانم به ایران بازگردم و روی صحنه بروم یا در فیلمی بازی کنم ولی همیشه جواب‌ها منفی بود و اتفاقی نیفتاد. تنها اتفاقی که به سرانجام رسید دعوت آقای سنجایی برای ایفای نقش در نمایش ایشان بود. وقتی نمایشنامه را برایم ارسال کرد شروع به خواندن آن کردم، همسر من می‌گفت که چرا باز هم خودم را درگیر ماجرای می‌کنم که در نهایت به افسردگی من ختم می‌شود اما پاسخ من این بود که به آن لحظه فکر کن که به ایران برمی‌گردم و روی صحنه تئاتر می‌روم. حس و حال و هیجان زیادی در من برای بازگشت به ایران و بازی بر صحنه تئاتر ایجاد شده بود.»

قول مساعدی کهوزیر ارشاد داد

به لحظه‌ای اشاره می‌کند که تمرین‌های نمایش «فلزات چکش خوار» اسپری و گروه خود را برای بازیابی توسط شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی آماده کرده؛ «خیلی هیجان زده بودم. ۳ انسان با شعور و با فرهنگ شورای نظارت ارزشیابی آمدند و بعد از بازیابی مجوز اجرا را تأیید کردند. بسیار ذوق زده شدم و سریع به همسرم اطلاع دادم. بعد از تأیید شورا وقفه‌ای در شروع اجراها ایجاد شد. آقای پرویز پرستویی از طریق برادرزاده‌ام در جریان ماجرا قرار گرفت. ایشان وقت گرفت و بمن‌زود وزیر فرهنگ‌وار شاد اسلامی رفتیم. وزیر بسیار محترم برخورد کرد و قول مساعد برای اجرای نمایش را داد.»

مرتضی عقیلی معتقد است نباید این واقعیت را نادیده گرفت که وقتی نسل جوانی وارد سینمای می‌شود اتفاقات خوبی را رقم می‌زند و این اتفاق در سینمای بعد از انقلاب رخ داد؛ «به مرور افراد تحصیل کرده وارد عرصه سینما شدند و شاهد ساخت فیلم‌های متعدد و خوب و همچنین ظهور فیلمسازان خوبی در سینمای ایران هستیم. آقای اصغر فرهادی جایزه اسکار را برای سینمای ایران به ارمغان آورد و این امر نشان می‌دهد بدنه سینما ویژگی لازم برای تأثیرگذاری را داراست. در سینمای قبل از انقلاب فیلمساز خوب کم داشتیم ولی در سینمای بعد از انقلاب فیلمسازان خوب متعددی داریم.» به زمانی اشاره می‌کند که در اواسط سال ۵۶ سینمای ایران رو به تعطیلی رفت و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی به دعوت هوشنگ منظوری مدیر تئاتر پارس، به همراه همایون، عزت‌الله مقبلی، فرزانه تأییدی و نادره خیرآبادی در اجرای نمایش «بازرس» به کارگردانی پورسعید به نقش آفرینی پرداخته بود. بعد از اجرای «بازرس» گوگول که ایرانی‌زده شده بود، یک سالی در تئاتر پارس فعالیت داشتند که دادستانی این سال‌ها راضی به این می‌گفت؛ «بعد از مصادره هنرمندان و کارکنان قدیمی تئاتر پارس با من صحبت کردند که بروم و تئاتر پارس را از دادستانی اجاره کنم. به عنوان نماینده این گروه به دادستانی رفتم و تئاتر پارس را اجاره کردم. پس از بازگشایی مجدد این تئاتر، آقایان بهمین مفید، بهروز بهمن‌زاد و زنده‌یاد عرفانی را هم به تئاتر پارس آوردیم.» خود را تابع قوانین جمهوری اسلامی ایران می‌داند و این را در سال ۵۸ دادگاه انقلاب بیان کرده است؛ «در سال ۵۸ دادگاه انقلاب تعدادی از هنرمندان را خواست و در آنجا هیچ صحبتی درباره اینکه ممنوع‌الکار هستیم نبود و سؤال و جواب‌هایی رد و بدل شد و آنجا اعلام کردیم که تابع قوانین نظام جمهوری اسلامی ایران هستیم زیرا من معتقدم انسان باید همیشه تابع قانون باشد و بر اساس آن زندگی

کنند.» اما در سال ۵۹ شرایط برای فعالیت مرتضی عقیلی در تئاتر پارس سخت می‌شود و به مرور از فعالیت کنار گذاشته شده و به او گفته می‌شود «ممنوع‌الوجه» است و این سرآغاز مهاجرت از ایران است؛ «صحبت‌هایی دربار ممنوع‌الوجه شدنم مطرح شده بود که باعث نگرانی و ترس خودم و خانواده‌ام شد. در آن زمان با مشکلات بسیاری به همراه خانواده‌ام اقدام به مهاجرت کردم. ۶ ماه در ترکیه بودیم و پس از آن به اسپانیا سفر کردیم. مدتی در اسپانیا ماندیم و سپس به آمریکا مهاجرت کردیم.»

دشواری‌های یک مهاجرت و تجربه افسردگی

سختی‌های مهاجرت بسیار است و مرتضی عقیلی به افسردگی می‌رسد؛ «در آنجا تلاش کردم تا کار تئاتر انجام دهم اما تجربه‌های موفقیت‌آمیزی نبود و به لحاظ روحی افسرده شدم و مدام در خانه بودم و بیشتر اوقات گریه می‌کردم. پدر و مادرم را زمانی که در غربت بودم از دست دادم و به لحاظ روحی شرایط خوبی نداشتم. تنهایی در خیابان قدم می‌زدم و برای ششان اشک می‌ریختم. در مقطعی از زمان شب‌ها تب و لرز کردن داشتم و به مرور رنگ‌ورنگ بریده شدم. در مراجعه به پزشک به من گفته شد که مبتلا به سل شده‌ام و همه اطرافیانم باید قرنطینه شوند. خیلی به لحاظ ذهنی درگیر شده بودم به همین خاطر به فرهنگ لغات معین مراجعه کردم تا ببینم درباره بیماری سل چه چیزهایی نوشته‌اند. در آن فرهنگ لغات آمده بود که بیماری سل یعنی «مرض دق» و علامت آن راهم نوشته بود. یک شب با خودم شروع به فکر کردن و حرف زدن کردم درباره اینکه چه کسی هستم و در غربت چه می‌کنم. کسی با من رانمی‌شناسد و با من سلام و احوال‌پرسی نمی‌کند. من را خودم کنار آدمم و به سبب فراغ کارهای دیگر گشتم و به عنوان راننده امداد خودرو مشغول به کار شدم و حدود ۳ سال به آن کار مشغول بودم.» در همان اوایل

علی سرایی نمایش «آن سوی آینه» را در تالار وحدت اجرا می‌کند. نمایشی که در اجراهای قبلی جز پر فروش نبود، عکس، هادی زاهد

چراغ روشن تئاتر در فروردین

آغاز اجرای نمایش‌ها همزمان با روز جهانی تئاتر

«بی‌خوابی» را روی صحنه خواهد داشت.

آن سوی آینه در تالار وحدت

از دیگر نمایش‌هایی که زمزمه اجرای آن در سال جدید شنیده می‌شود، «آن سوی آینه» علی سرایی است؛ نمایشی که سرایی از متون فرانسوی انتخاب کرده و نویسنده فلوریان زلراست. این نمایش با بازی پژمان جمشیدی، ریما رامین‌فر، مارال بنی‌آدم و علی سرایی زمانی در شهرزاد اجرا شد و در هر زمان از اجرای جزو پر فروش‌های تئاتر آن سال بود. حالا سرایی قرار است بار دیگر این نمایش را روی صحنه بیاورد. این نمایش قرار است در تالار وحدت اجرا داشته باشد و به احتمال زیاد اجرای آن سال جدید خواهد بود.

علاوه بر این سالن‌ها برخی از تماشاخانه‌های خصوصی هم بیاپان اجراهای اسفندماه، در تدارک اجراهای فروردین خود هستند. برخی از اجراها هم تا پایان فروردین مه‌ماه روی صحنه هستند. در تماشاخانه سینبد «قصه قرن» حامد شیخی تا ۱۲ فروردین روی صحنه است.

اثر با نمایشنامه شکسپیر به لحاظ تماتیک است. نمایش به لحاظ زمانی در دهه ۶۰ و بحبوحه پایان جنگ در ایران می‌گذرد؛ زمانی که شرایط جبری حاکم بر جامعه و آثار جسمی و روانی ناشی از جنگ بر آدم‌های آن دوران هنوز برتر است.

خماری در بستر رئالیستی

از دیگر نمایش‌هایی که در روزهای نوروزی اجرای آن شروع می‌شود، «خماری» به کارگردانی امین پهلوی‌نیاست. در این نمایش سهیلا گلستانی بازی می‌کند و کارگردان نمایش دربار «خماری» می‌گوید: «خماری» از لحاظ فضاسازی شباهت‌هایی به نمایش‌های قبلی‌ام دارد اما از نظر شیوه اجرایی تجربه جدیدی است و در نورپردازی و دکور و جلوه‌های بصری متفاوت از دیگر کارهایم به صحنه می‌رود. داستان نمایش در یک بستر رئالیستی اتفاق می‌افتد اما در بخش‌هایی از مرزهای واقعیت عبور می‌کند و وارد فضایی غیرواقعی و خیالی می‌شود. اجرای نمایش در تالار قشقایی است. سعید هاشمی پور هم نمایش

بیشتر از مصدق دوست دارد» را فروردین ماه در تالار اصلی اجرا کند؛ سالی که پیش از این میزبان «بانوی محبوب من» گلاب آدینه بود. حامد کمیلی قرار است در نقش دکتر نون، روی صحنه حاضر شود. این بازیگر پیش از این در نمایش‌های «شوایک، سرباز ساده‌دل» و «پرچارد سوم» به کارگردانی حمیدرضا نعیمی حضور داشت و حالا نقش «دکتر نون» را بازی می‌کند. این نقش را قرار بود فرهاد آئیش بازی کند اما به خاطر تداخل کاری حضورش در نمایش مرزبان منتفی شد. صدرالدین زاهد هم نقش دکتر مصدق را بازی می‌کند. میترا حجار هم از دیگر بازیگران این نمایش است. نمایش «دکتر نون زنش را بیشتر از مصدق دوست دارد» که براساس داستانی از همین نام از شهرام رحیمیان اجرا می‌شود، بستری عاشقانه و سیاسی دارد.

این بار هملت پشت کوهی

در تالار چهارسو هم ابراهیم پشت کوهی نمایش «هملت پشت کوهی» را روی صحنه می‌برد. هملت پشت کوهی ارتباطی با هملت شکسپیر ندارد. تنها نقطه اشتراک این

فهیمة پناه آذر
روزنامه‌نگار

تئاتر

هفتم فروردین روز جهانی تئاتر است؛ روزی که از چندین سال گذشته به پهنه‌اش سالن‌های نمایشی در تدارک اجراهای جدید بودند. نمایش‌هایی که توانستند حتی جزو پر فروش‌های تئاتر باشند. اما با شیوع کرونا و تعطیلی سالن‌های نمایشی، تقریباً اجراهای نوروزی هم تعطیل شد و حالا بعد از ۳ سال باز هم سالن‌های نمایشی چراغ خود را در روزهای اول سال روشن می‌کنند.

دکتر نون و مصدق در تئاتر شهر

برخی از تماشاخانه‌ها اجراهای نوروزی خود را از هفته دوم فروردین شروع می‌کنند، مجموعه تئاتر شهر هم در روزهای نوروز میزبان ۴ نمایش خواهد بود. اجراهای زمستانی تئاتر شهر تا ۲۲ اسفند ماه است. هادی مرزبان بعد از مدت‌ها به آرزوی رسید و می‌خواهد نمایش «دکتر نون زنش را

انتشار فراخوان هشتمین دوره پروژه چهارفصل تئاتر ایران

فراخوان هشتمین دوره پروژه نمایشنامه‌نویسی «چهارفصل تئاتر ایران» منتشر شد. ایوب آقاخانی طراح و مدیر پروژه «چهارفصل تئاتر ایران» در آستانه برگزاری هفتمین کارگاه‌های فصلی این پروژه آموزشی، فراخوان هشتمین دوره آن را منتشر کرد. در این فراخوان چنین آمده است: «انسان معاصر در حال اکتساب غنی‌ترین تجربیات زیستی و فلسفی است. آنچه او در حال تجربه کردن است و در دورانی فشرده گذار از آن را به‌عنوان مرحله‌ای کوتاه از زندگی‌اش پذیرفته، مجموعه‌ای است عریض و طویل که بشر در طول حیات تاریخی‌اش گاه قرن‌ها برای کسبش تقلا کرده است. این دوران پیچیده فلسفی، سیاسی، اقتصادی، زیست‌محیطی و غریب بی‌شک از انسان آفرینه‌ای می‌سازد بسیار غیرقابل‌پیش‌بینی و زندگی‌اش را پدیده‌ای می‌کند بی‌بدیل، شایسته میلیون‌ها برگ داستان لایه‌مند و مانا. «پروژه ملی چهارفصل تئاتر ایران» در راستای تداوم گام‌های خود که اینک به بیستمین گام رسیده و به‌عنوان فصل هشتم از دور نوین آن، از کلیه علاقه‌مندان مجرب یا کم‌تجربه امر بسیار مهم نمایشنامه‌نویسی در خارج از پایتخت دعوت می‌کند تا ایده‌های اولیه این دوره را مرتبط با عنوان «مناسبات انسانی در جهان پس از کرونا» چون همیشه به دبیرخانه دائمی این پروژه، دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری، به نشانی sahnemagazine@yahoo.com تا پایان نوروز ۱۴۰۱ ارسال دارند. ایده‌های اولیه - حداقل پنج سطر و حداکثر دو صفحه A۴ هجده‌سطری - توسط اعضای هیئت‌علمی فصل هشتم که متعاقباً معرفی خواهند شد، بررسی و برگزیدگان وارد گام نگارش اولیه و کامل نمایشنامه خود می‌شوند. برگزیدگان این مرحله در بهار ۱۴۰۱ در کارگاه‌های فصلی پروژه چهارفصل تئاتر ایران شرکت کرده و پیش از پایان بهار، نسخ نهایی نمایشنامه‌هایشان را برای بررسی نهایی و برگزیده شدن جهت انتشار ارائه خواهند داد. گفتنی و البته بدیهی است که وجه خیال‌پردازانه آثار این فصل یا ورود نسبی به جهان فانتزی ممکن است پررنگ‌تر از مضامین و ایده‌های فصل‌های پیشین رخ بنماید و یا شاید بهتر آن است ذکر شود که در طراحی اولیه ایده‌های این فصل می‌توان از ویژگی‌های ژانرهای متنوع‌تری بهره برد.